

© Sílvia Poch

Los satélite

text i direcció Ricard Gázquez

15/10 en endavant

Sala online

11 lliure

TEMPORADA 20/21

Sobre l'espectacle —> 3

Sinopsi —> 4

En paraules del director —> 5

Parlant amb Ricard Gázquez —> 6

Del text, se n'ha dit... —> 7

Biografia —> 8

Fitxa artística —> 9

Informació pràctica —> 10

Proper teatre radiofònic —> 11

Ricard Gázquez escriu un retrat, amb tocs de fantasia, de tres adolescents de l'extraradi i de la necessitat d'anar a la recerca de bellesa i cultura per sobreviure.

Obra guanyadora del XLIV Premi Born 2019.

© Silvia Poch

Sinopsi

En un lloc qualsevol del Baix Llobregat, la Jenny ha desaparegut. Al seu barri, als afores, alguns sospiten que té poders... Pel que en diuen la gent del veïnat podem saber què ha passat i què en pensen, d'ella, a la ciutat satèl·lit. Afineu l'orella per esbrinar la veritat del seu cas!

ÀUDIO / MÉS INFO

[www.teatrelliure.com/ca/progr
amacio/tots-els-
espectacles/los-satelite](http://www.teatrelliure.com/ca/progr
amacio/tots-els-
espectacles/los-satelite)

En paraules del director

La Jenny desapareix. Les seves amigues ens fan imaginar no exactament allò que li ha passat, sinó tot allò que podria haver passat mentre ella estava desapareguda. Tant a ella com a la resta de persones del seu entorn. Es tracta d'un joc permanent d'invenció i de fantasia a través de les paraules d'aquestes adolescents de l'extraradi.

Assajar i enregistrar *Los satélite* en versió radiofònica en tan sols cinc dies ha estat una experiència estimulants i divertida. Deu actrius i quatre actors de diverses edats interpreten tot un seguit de personatges que habitualment es mantenen en l'anonimat, tant a la vida real com al teatre. Ha estat tot un repte fer-los visibles, recrear el to i l'atmosfera, fer sentir la seva veu sovint silenciada, més enllà dels prejudicis i dels tòpics.

Ricard Gázquez

ENTREVISTA**Parlant amb
Ricard Gázquez****Qui o què són *Los satélite*?**

Los satélite són totes aquelles persones que orbiten al voltant d'allò que ocupa el centre d'atenció, els que passen desapercebuts o són ignorats, els que no interessa que tinguin visibilitat perquè embruten la imatge d'excel·lència social i cultural, els que no se senten identificats amb les ideologies dominants que imposen els polítics, les persones que viuen al marge, a l'extraradi, persones que estan depauperades i que sempre reben les conseqüències de qualsevol daltabaix abans que ningú. A banda d'això, val a dir que el títol s'inspira en la barriada satèl·lit de Sant Ildefons, a Cornellà, que popularment rebia aquest nom, sense la s final. Em sembla encertat el nom, perquè el singular atorga una entitat individual a cadascun dels personatges que apareix a l'obra.

L'espectacle situa la història de la Jenny al Baix Llobregat. Volies abordar un context proper particular?

El lloc on passa l'acció podria ser qualsevol barri de gent treballadora del Baix Llobregat, però també de qualsevol gran ciutat amb una alta densitat de població migrada o filla d'immigrants, nacional i internacional, molts d'ells nascuts ja aquí des de fa dues o tres generacions, però que encara ara reben una certa estigmatització per la seva condició de vulnerabilitat econòmica i social, però també per la seva diferenciació o per la seva especificitat sociocultural. El fet d'ubicar la història en un context proper la fa més reconeixible.

El text va ser guardonat amb el XLIV Premi Born 2019. Què el fa tan especial? L'havies concebut en format radiofònic?

No havia pensat en el format radiofònic en cap moment, però quan se'm va proposar aquest format vaig pensar de seguida que hi tenia cabuda perquè és una obra en què les veus tenen una gran importància. En la presentació de personatges, al *dramatis personae*, hi vaig escriure: "veus i presències evocades". Són personatges fruit de la imaginació de les tres

protagonistes, tres adolescents de quinze anys amb una fantasia desbordant. Crec que el que la fa especial és que hi ha un joc molt lliure amb les formes dramàtiques i, fins i tot, es podria dir que hi ha una certa hibridació amb altres formes literàries més pròpies de la narrativa o la poesia. Hi ha una experimentació deliberada amb el discurs escrit, però sempre pensant en l'oralitat que demana el teatre i en les possibilitats expressives de la paraula en escena, en l'acció que pressuposa. A més, hi ha molt sentit de l'humor i això relativitza aquest aspecte formal i la fa molt assequible i entretinguda. Quan la vaig escriure no em vaig posar cap trava i per això hi ha tants personatges i tants espais i situacions diferents. El jurat va destacar la riquesa lingüística i la complexitat i l'elaboració minuciosa de la trama.

Què aporta el teatre radiofònic al teatre convencional?

Entenc el teatre radiofònic com un format específic amb una gran potencialitat per generar situacions dramàtiques i sonores complexes i d'entreteniment, sense importar les múltiples necessitats materials que comporta una escenificació. És una manera de compartir un espai de temps, de sensorialitat i de ficció sense que importin les distàncies. Pot arribar a qualsevol públic i a qualsevol lloc i és compatible amb la realització d'altres activitats mentre l'escoltes. Forma part del nostre imaginari col·lectiu la imatge dels tallers de feina on escoltaven la radionovel·la mentre feien espadenyes, cosint, treballant la fusta, envasant productes o enrotllant cigars havans (a Cuba encara es pot trobar aquesta tradició) i en molts altres llocs de l'Amèrica llatina també. Recordo quan a la meva infantesa era encara habitual sentir ficcions radiofòniques a casa o al cotxe. El meu pare era tècnic de radiodifusió i sempre l'acompanyava un transistor, a tota hora.

Pels intèrprets representa també un repte transmetre emocions tan sols amb el to, el color, el ritme i les modulacions de la veu. Resulta molt gratificant treballar a cavall de la tècnica actoral i de la tecnologia, quan es troba un bon equip. S'entra en una dimensió que literalment depèn de les vibracions i es crea un cercle d'intimitat molt potent entre les persones que participen en una ficció sonora.

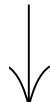
Del text, se n'ha dit...

“De la mateixa manera que Bernard-Marie Koltès crea un llenguatge nou, entre allò que és culte i allò que és popular, entre allò que és sublim i allò que és trivial, per revelar la bellesa de la marginalitat, Ricard Gázquez formula un idioma perifèric, vivaç i brillant, en el qual aconsegueix plasmar els referents culturals d'un present en constant transformació. Teixeix també una trama oberta i fragmentada que comprèn la identitat complexa d'un territori socialment i ètnicament divers.”

Laurent Gallardo
Professor titular de la Universitat Grenoble Alpes
Traductor de la Maison Antoine Vitez

“El jurado considera que la obra ganadora destaca tanto por su extraordinaria calidad lingüística como por la densidad y la consistencia de la trama que construye, ambientada en el Baix Llobregat, pero extrapolable a cualquier suburbio de cualquier gran ciudad. Obra coral ambientada en el Baix Llobregat, se destaca la integración bien conseguida de costumbrismo ultracontemporáneo e imaginación desbordante, de humor y patetismo, de narratividad y teatralidad, de tonos poéticos y registros coloquiales, de realidad y metateatralidad, con un estilismo lingüístico muy remarcable. El jurado quiere remarcar, también, la consistencia de la trama principal y de las subtramas y la capacidad de enseñar como una mentira puede desvelar una verdad.”

Artezblai, el periódico de las Artes Escénicas
28/10/2019

LLEGIR TOT L'ARTICLE:

www.artezblai.com/artezblai/los-satelite-de-ricard-gazquez-perez-ganadora-del-premi-born-2019.html

“[...] se trata de una obra coral ambientada en el Baix Llobregat, con una integración "muy conseguida" de costumbrismo ultracontemporáneo e "imaginación desbordante", extrapolable a cualquier suburbio de una gran ciudad.”

20 minutos
26/10/2019

LLEGIR TOT L'ARTICLE:

www.20minutos.es/noticia/4031396/0/la-obra-los-satelite-del-catalan-ricard-gazquez-gana-el-xliv-premi-born-de-teatre/

© Joan Agramunt

BIOGRAFIA

Ricard Gázquez

Text i direcció

Barcelona, 1969. Llicenciat en Filologia Hispànica i Doctor en Arts Escèniques. Actualment és el director de l'Aula de Teatre de la UAB i treballa com a professor a l'Institut del Teatre, a l'Escola Universitària ERAM-UdG (Girona) i a l'ESAD Eòlia. Els darrers anys, s'ha dedicat a la investigació, amb especial atenció a dones artistes d'àmbits artístics diversos.

Entre els textos que ha escrit i dirigit destaquen: *Glásnost* (2018), *Cocina límite* (2016-2017), *La montaña virtual* (2014), *La lengua atolondrada* (2013), *Folie en famille* (2007), *Sweet Dreams*, coescrita amb Enric Nolla (2005), *Niederungen* (Premi Butaca al millor espectacle de petit format i a la millor escenografia 2002) i *Addictes a la Pepsi* (1999). Altres textos no estrenats són: *S'Horabaixa* (finalista del Premi Born 2016), *Nocturn a quatre mans* (2008), *Tarta Tatin* (2001) i *Lengua de buey* (2000).

Fitxa artística

TEXT I DIRECCIÓ

Ricard Gázquez

INTÈPRETS

Laura Benito *Jennifer, Jenny, Jenn*

Carolina Blanco *la millor amiga*

Isabelle Bres *la jove del Hiyab, infermera*

Pepa Calvo *la vella*

Miruna Dinu *la cantant del metro*

Berton Fernández *el vell*

Ricard Gázquez *Ahmed*

Eli Iranzo *la dona bronzejada*

Natalia Jiménez *la noia del xandall*

Rubén Medina *Jordi*

Sílvia Martí *la prima*

Anabel Moreno *la dona madura*

Olalla Moreno *la jove profe de Cultura audiovisual*

Xavier Ripoll *el professor de Filosofia*

Salvador Sánchez *Kevin*

ESPAI SONOR

Lucas Ariel Vallejos

PRODUCCIÓ

Teatre Lliure

Informació pràctica

IDIOMA

Castellà

DURADA APROXIMADA

1 h

HORARIS

A partir del 15/10 a les 20.00 h

PREU

5 € entrada individual

29 € butaca online (para todas las emisiones de la Sala online)

XAT POSTFUNCÍÓ

Diumenge 18/10 a les 20.00 h

XARXES

#LosSatélite

#TeatreRadiofònic

#SocLaTardorDelLliure

CONTACTE

Rocio Pedrol

M. 669 06 75 66

Mar Solà

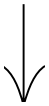
M. 675 44 98 86

premsa@teatrelliure.com

**Propers
espectacles
de teatre
radiofònic
#SocDigital**

Els cecs

de Maurice Maeterlinck
direcció Mònica Bofill
26/11 en endavant

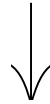

MÉS INFO

www.teatrelliure.com/ca/programacio/tots-els-espectacles/els-cecs

El gegant del Pi

dramatúrgia i direcció
Pau Vinyals
23/12 en endavant

FOTOS / MÉS INFO

www.teatrelliure.com/ca/programacio/tots-els-espectacles/el-gegant-del-pi

entitat concertada amb

membre de

amb la col·laboració de

mitjans patrocinadors

mitjans col·laboradors

amb el suport de

entitats col·laboradores

convenis de col·laboració amb

